

Иван Вазов
Вълшебен пир

Във балканските долини
имало дворец един
с арки мраморни, с градини...
Там – вълшебник домакин.

Той веднъж поканил всички
добродетели на пир.
Не отказали: кат птички,
от цял прилетяли мир.

Заздрависали се живо,
кат приятели добри:
сбрал ги случаят щастливо
в тез вълшебните гори!

Възцарил се шум приятен
в осветления палат,
гостите се веселили –
всякой бил другар и брат.

Само двама нито дума
си продумали таз нощ;
Добротворство с Благодарност
не познавали се йощ!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4720>]